

یادداشت روز

درباره حواشی اختتامیه جشنواره فیلم فجر

شکری است با شکایت

نورالدین زرین‌کلک انیماتور

● بعد از چندین سال متراکه با جشنواره - زانم لال- آش‌شله‌قلمکار، سه‌شنبه هفته پیش به‌یمن مشی آشتی‌جویانه دولت نو، به مراسم پایانی آن رفتم (متراکه، برای آش‌شله‌قلمکاری بود که هر‌بار که ازموده، باز همان را به خوردم دادندا). باری، اگر بخواهم همه نکات خوب و بد این برگزاری را بنویسم متنوسوی ۷۰۰گرم کاغذ شود؛ پس این مهم را به منتقدان محترم سینمایی می‌سپارم و در حدود گلیم یک نقاش / مصور/ انیماتور، دو نکته خوب و یک عیب مشترک را یادآوری می‌کنم:

اول: دو کار تازه و مبتکرانه لایه‌لای برنامه‌های جشن روی پرده آمده؛ اول اجرای آبرنگ پرتره اعضای دست‌رفته‌خلواده‌سینما؛ ازسیمای زنده‌یاد‌هوشنگ کلووسی و ۱۰، ۲۰ چهره دیگر، تا زنده‌یاد‌وحیده‌الله فردمقدم و پرویز نادری (هر دو انیماتور). بی‌شک ادای احترام به گذشتگان به‌ویژه در مراسم جشن و سرور، از آداب جوانمردانه‌ای است که مرهمی به دل خانواده (سینما) و شایسته ارج‌گذاری است.

دوم: اجرای کارتون سیمِرع کاریکاتور/ کمیک (به روش انیمیشن)، که نه‌تنها ریتم یکنواخت برنامه را می‌شکست و لب‌خندی به لب‌ها می‌نشاند؛ بلکه ضربه‌انگ آن، ناظران حاضر و جوان را به وجد می‌آورد، آنچنان که ضرب آن را تکرار می‌کردند. این برنامه نیز از ابتکارات سرورانگیز مراسم بود و همین‌جا به مبعد و هم هنرمند آن دست‌میرزاد می‌گویم.

با همه این ستایش‌ها باید پرسید: جایی که برای صرفه جویی در وقت، کلیپ‌های - جساتر نباشد - کسالت‌بار و بی‌سروته، جای نمایش نمونه فیلم‌ها را پر می‌کند، جای «نقاشی» و «مصور» با ذوق این هر دو برنامه کج‌افکار می‌گیرد؟ یعنی نام هنرمندان این آثار چه بود و چرا نه روی پرده و نه روی صحنه آنها را ندیدیم؟ و اگر من (نوعی) بخواهم به آنها یک آفرین نثار کنم کجا باید پیدایشان کنم؟

نکته آخرین و دلشوره‌افزین دیگر اینکه نمایش موضوع اول یعنی پرتره در گذشتگان، درست‌هنگامی روی پرده نمایش آمد که همان هنگام از کسستر زنده داشت موسیقی اجرا می‌کرد و آقای قربانی چهچه می‌زد. راستش دلم برای «قربانی» سوخت که صدایش قربانی کف‌زدن‌های منظم، مقطع و مکرر این روی‌هم‌افتادگی (سوپرایمپوز) شد و چه‌بسا خود آوازخوان ندانست این کف‌زدن‌های نابهنگام برای آواز اوست یا چه؟

آقای رضاداد؛ با تقدیر از پرهیز نجیبانه شما از سخنرانی‌های مطول و متداول (هرچند که نطق نویس وزیر ارشاد آن را جبران کرد) -حالا که به مبارکی کلدیدای دبیری جشنواره سی‌وسوم شده‌اید رضا نهدید که این خطاهای قابل پیشگیری تکرار شود. با آرزوی توفیق در یک تجربه‌ای سی‌وچندساله.

ادامه از صفحه ۹

مفقودالاثریم

✎ تکنیکال ترشدن موسیقی شما تاثیر روی تغییر اعضا داشته است؟

قطعا اینطور است. ما زیار احمدپور به جای گیتاریست قبلی آمده و گیتار بسیار تکنیکی و خوش‌صدا تر شده وقتی آدم می‌تواند یک نوازنده خوب را جایگزین یک نوازنده متوسط کند باید این کار را انجام دهد.

✎ موسیقی پاپ بخش جنبی جشنواره است و شما هم در همین بخش شرکت داشتید. به‌نظر تان شرکت در بخش جنبی چه مزیت‌ها و آسیب‌هایی برای موسیقی دارد؟

خوشحالم که در جشنواره موسیقی شرکت می‌کنم و این اتفاق را دوست دارم. به‌نظرم خیلی مهم نیست که ما در بخش رقابتی باشیم یا جنبی، مهم این است که فستیوال برگزار شود و ما فستیوال‌های متعدد داشته باشیم. البته اگر مثل جشنواره فیلم در رقابت باشیم و حالا سیمِرع یا چیز دیگری برای موسیقی در نظر بگیرند قطعا حساسیت بیشتری به اجرایمان خواهیم داشت، مثلا اجرای جشنواره موسیقی برای من مثل اجرای‌های دیگرم است، مثل اجرای که هفته پیش در بندرعباس و شیراز و رشت داشتم. ولی اگر بنا بود در بخش رقابتی شرکت کنم خیلی به آن اهمیت می‌دادم و خیلی از کارهایی که نمی‌کنم را می‌کردم.

✎ مثلا چه کاری؟

مثلا سه یا چهار نوازنده دیگر اضافه می‌کردم و بیشتر هزینه می‌کردم و تصویریایی که در کنسرت پخش می‌شود را به تصویرسازان حرفه‌ای تر محول می‌کردم و دکورهای بهتری می‌ساختم، چون فستیوال دیگری نداریم.

✎ در مورد جشنواره موسیقی فجر حرفی باقی مانده...

خیلی دوست داشتم مثل مراسم اسکار به تیتراژ هم سیمِرع تعلق می‌گرفت، مثلا در جشن دنیای تصویر تندیس حافظ می‌دهند ولی به‌نظرم این بخش در جشنواره فیلم فجر جایش خالی است و اگر چنین بخشی وجود داشت، مطمئنت تیتراژ «خط ویژه» اسمال حتما سیمِرع می‌گرفت.

فیلم سینمایی «عصبانی نیستم» با وجود ناکامی و حواشی پرسروصدایش در سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر، ۲۵بهمن در جشنواره برلین به نمایش درآمد و نشست پرسش و پاسخ آن با حضور رضا درمیشیان، باران کوثری و نوید محمدزاده برگزار شد. «عصبانی نیستم» فیلمی اجتماعی است که اگر تحت تدبیر مدیریت جشنواره قرار می‌گرفت، شاید سرنوشت آن به‌گونه‌ای دیگر رقم می‌خورد. البته شنیده شده که مسایل به‌وجود آمده پیرامون این فیلم در ساعات برگزاری مراسم اختتامیه فیلم فجر انقدر پیچیده و بفرنج بود که با پس‌نکشیدن کارگردان فیلم، کل مراسم اختتامیه تحت‌الشعاع قرار می‌گرفت و مسوولان سینمایی از آن به‌عنوان خاطره‌ای «برخون‌ودل» یاد می‌کنند.

عباری: سلیقه مدیران بر ما تحمیل نشد

در تازه‌ترین واکنش، کیانوش عباری عضو هیات‌داران بخش مسابقه سینمای ایران درباره اعمال سلیقه مدیران جشنواره بدخو دآوری‌ها به «شرق» گفت: «تحت هیچ شرایطی، سلیقه مدیران بر ما تحمیل نشد و اگر هم می‌شد، همکاریم در هیات‌داوران زیر بار فشار نمی‌رفتند. هرچند ممکن است در دآوری‌هایمان احساساتی شده باشیم، اشتباه کرده یا اعمال سلیقه کرده باشیم؛ با این حال اینها

همه نظرات هیات داوران بوده است، نه مدیران جشنواره.»

با وجود صحبت‌های صریح عباری و تأکید او بر «استقلال داوران»، فرامرز فریدیان، یکی دیگر از داوران طی دو گفت‌وگوی متفاوت در دو سایت، دو اظهارنظر مختلف درباره دآوری‌ها داشت. او در گفت‌وگوی اول با «کافسینما» گفته بود: «سیمِرع «نقش اول مرد» تنها رشته‌ای بود که هیات‌داوران در موردش رای‌گیری نکردند؛ زیرا به اتفاق آرا تمامی اعضای داوران نظرشان مبنی بر انتخاب آقای نوید محمدزاده به‌عنوان بهترین بازیگر مرد بوده است. من این بازیگر جوان را از قبل نمی‌شناختم و چیزی از او در سینما ندیده بودم، اما حضور درخشان این جوان در فیلم آقای درمیشیان باعث تعجب من و تمامی اعضای داوران شده بود. به همین دلیل بی‌درنگ سیمِرع بهترین بازیگر نقش اول مرد را برای ایشان کنار گذاشتیم» این بازیگر داور جشنواره در گفت‌وگویی دیگر با سایت جشنواره، به‌نوعی ناراحتی خود را از مسایل پیش‌آمده چنین ابراز

مدیران دولت نهم و دهم بود؛ در این مراسم ضمن دفاع از پرورنده کاری خود در دوره خدمت در نهاد کتابخانه‌های عمومی و شورای فرهنگ عمومی آماری از گسترش این دو نهاد داد و تأکید کرد این نهاد در وضعیتی عالی است.

او در سخنرانی خود چندین‌بار از رییس دولت نهم و دهم سپاسگزاری کرد که به این نهاد توجه ویژه داشته و با همراهی نمایندگان مجلس شورای اسلامی بودجه این نهاد را از ۱۸میلیارد به ۱۵۰میلیارد افزایش داده است. البته او در میان صحبت‌های خود طعنه‌ای هم به دولت یازدهم زد و گفت: «اسمال تنها سالی بود که دولت بودجه ما را افزایش نداد، ولی نمایندگان مجلس هوای ما را داشتند و بودجه این نهاد را بار دیگر افزایش دادند» این در حالی است که در هشت‌سال گذشته یکی از انتقاده‌ها به دولت وقت، کسری بودجه در بخش فرهنگ و هنر بود؛ کسری بودجه‌ای که باعث پایین‌آمن سرنافه فرهنگی و البته در بخش کتاب و کتابخوانی سرنافه کتابخوانی کشور بوده است. مهم‌ترین بخش بودجه

نهاد کتابخانه‌های عمومی باید صرف خرید کتاب و تجهیز کتابخانه‌های عمومی شود. اما آمار و وضعیت کتابخانه‌های عمومی نشان از این دارد که در این سال‌ها تعداد کتاب‌هایی که برای آنها خریداری شده است با افزایش بودجه‌ای که واغظی از آن صحبت کرده منطبق، نیست. این در حالی است که او تنها در یک پروژه مبلغی بیش از چهارمیلیارد تومان از بودجه نهاد را به مسعود دمنگی برای تدوین فرهنگنامه اسارت و آزادگان داده؛ مجموعه‌ای که البته از نهادهای دیگر نیز کمک‌هایی دریافت کرد و هنوز هم منتشر نشده است. واغظی که از عملکرد خود صحبت می‌کرد در حالی از افزایش این سرنافه صحبت کرد که کارشناسان وضعیت مطالعه و کتابخوانی در ایران را بسیار نگران‌کننده می‌دانند. واغظی در حالی نهاد کتابخانه‌های عمومی را یک سازمان با برنامه و چشم‌انداز خواند که تقریبا بیش از نیمی از وعده‌هایی که در شش‌سال گذشته برای گسترش فرهنگ کتابخوانی داده تا‌مین نشده است. تاسیس شبیه‌تلوزیونی کتاب»/ کتابخانه دیجیتال «کشور» و «ایجاد گفتمان مطالعه» وعده‌هایی بود که واغظی در شش‌سال گذشته قول تحقق آنها را داده بود که نتنها هیچ کدام محقق نشده که تجهیز کتابخانه‌های عمومی

«عصبانی نیستم» در جشنواره برلین روی پرده رفت

استقبال در «برلین»، حاشیه در «تهران»

رضا عطاران: سیمِرع مال من نیست، رای داوران نوید محمدزاده بود

فرانک آر تا

کرد: «سال‌ها بود دآوری را قبول نمی‌کردم؛ چراکه مشکلات را می‌دانستم و مسایلی را که آخر هر دوره درباره داوران گفته می‌شود، دیده بودم. اما به خاطر آقای رضاداد که به «در این‌سینا» مورد با توجه به اینکه تهیه‌کننده فیلم از دآوری می‌کند، قبول کردم این دوره به عنوان داور در جشنواره حضور داشته باشم.» وی البته در دفاع از عملکرد خود و دیگر داوران خاطرنشان کرد: «به‌طور طبیعی در جلسات هیات‌داوری هر کس نظراتی دارد اما به هر حال آنچه در پایان جلسات جمع‌بندی می‌شود، ملاک است؛ مثلاً اینکه این بازیگر جوان را از قبل نمی‌شناختم و چیزی از او در سینما ندیده بودم، اما حضور درخشان این جوان در فیلم آقای درمیشیان باعث تعجب من و تمامی اعضای داوران شده بود. به همین دلیل بی‌درنگ سیمِرع بهترین بازیگر نقش اول مرد را برای ایشان کنار گذاشتیم» این بازیگر داور جشنواره در گفت‌وگویی دیگر با سایت جشنواره، به‌نوعی ناراحتی خود را از مسایل پیش‌آمده چنین ابراز

به‌عنوان بهترین بازیگر مرد جشنواره بوده به همین خاطر این جایزه را متعلق به ایشان می‌دانم نه خودم. همین»

تهدید به لشکر کشی اتوبوسی

اما آنچه مسوولان جشنواره از آن تحت‌عنوان خاطره‌ای «برخون‌ودل» نام می‌برند، بنا بر ادعای یکی از سایت‌ها، فشارها و تهدیدهایی از جنس حضور تعدادی اتوبوس از نیروهای جریان خاص که در ۴۸ساعت آخر جشنواره بوده که منجر به تغییر نتایج اعلامی جشنواره شده است. این منابع می‌گویند فیلم‌هایی مانند «خانه پدری» که در صورت حضور در بخش مسابقه موفق به دریافت بیشترین جوایز می‌شدند با فشارهای بیرونی به بخش خارج از مسابقه منتقل شدند. این شرایط، صحبت‌های رسول صدرعاملی را در برنامه «هفت» به یاد می‌آورد که از ۴۸ساعت پایانی جشنواره سخن گفته بود که به زعم او تمام نکات مثبت جشنواره اسمسال را تحت‌الشعاع قرار داد. بر اساس ادعاهای تأییدنشده، تیم اجرایی جشنواره توسط برخی گروه‌ها تهدید شدند که در صورت اختصاص یکی از جوایز جشنواره به «عصبانی نیستم» با تعدادی اتوبوس به محل اختتامیه جشنواره خواهند آمد و مراسم اختتامیه را برهم خواهند زد.

استقبال پانورامایی

در کنار تمام این حواشی، «عصبانی نیستم» شامگاه ۱۳(فوریه در بخش پانورامای شصت‌وچهارمین جشنواره فیلم برلین به نمایش درآمد و مورد استقبال قرار گرفت. نکته مهم در این نمایش حضور نوید محمدزاده و باران کوثری به‌عنوان دو بازیگر اصلی فیلم به همراه رضا درمیشیان کارگردان فیلم با لباس‌های متفاوت و قابل‌قبول بود. در جلسه پرسش و پاسخ کوتاه پس از نمایش فیلم، کارگردان و بازیگران آن (رضا درمیشیان، نوید محمدزاده و باران کوثری) به سوالات حاضران در مورد شرایط ساخت فیلم و حواشی آن در جشنواره فجر پاسخ دادند. البته برخی رسانه‌ها پاسخ‌های این گروه را به سوالات «خلاصه و مبهم» توصیف کردند تا به‌زعم آنها، دامنه بحران‌های موجود پیرامون این فیلم در ایران گسترده‌تر نشود. «عصبانی نیستم» داستان نوید، دانشجوی ستاره‌دار و اخراجی‌ای است که برای فراهم‌آوردن حداقل شرایط زندگی در رویارویی با بی‌اخلاقی‌های جامعه با خود تمرین می‌کند تا عصبانی نباشد و در تلاش است تا دختر موردعلاقش ستاره را از دست ندهد.

خبرسازان

الیگودرزی‌ها مقابل فرمانداری تجمع کردند

ادامه انتقاد از «سرزمین کهن»

● **شرق:** الیگودرزی‌ها هم به قافله اعتراض علیه سریال «سرزمین کهن» پیوستند. این سریال که تاکنون موجب گلابه‌های بختیاری‌های خوزستان و مردم لرستان شده است، احساسات مردم الیگودرز را نیز تحت‌تاثیر قرار داد. سریال «سرزمین کهن» بخشی از تاریخ سیاسی- اجتماعی ایران از سال ۱۳۲۰ تا پیروزی انقلاب اسلامی را نشان می‌دهد و با آنکه تاکنون تنها بخش‌های اول آن به نمایش درآمده است اما وجود دیالوگ‌هایی از آن موجب ناراحتی قوم بختیاری شده و آنها را به واکنش واداشته است. به گزارش ایستنا، جمع زیادی از مردم الیگودرز صبح دیروز، شنبه با تجمع در مقابل فرمانداری این شهرستان، خواستار عذرخواهی متولیان و توقف پخش این سریال شده‌اند. در این تجمع اعتراض‌آمیز بنرها و پارچه‌های نوشته‌شده زیادی در دست مردم بوده است که اصالت قوم بختیاری را یادآوری کرده و آنها خواسته‌اند که مسوولان صدای آنها را گوش دهند چرا که به اعتقاد آنها برخی از سکنس‌های این سریال بدنامی علیه بختیاری‌ها بوده است. این اعتراض‌ها محدود به الیگودرز نمی‌شود و جمعه، ۲۵ بهمن هزاران نفر از مردم درقول به خیابان‌ها آمدند تا ناراحتی خود را نشان دهند. دوشنبه گذشته هم تعداد دیگری از بختیاری‌های خوزستان در حاشیه نمایشگاه صنایع‌دستی در اهواز، به امضای طوماری اعتراضی علیه این سریال پرداختند. همچنین آیت‌الله محسن حیدری، امام‌جمعه موقت اهواز و عضو مجلس خبرگان‌رهبری از افرادی است که روز ۲۵ بهمن در سخنان خود اعتراض خود را نسبت به این سریال ابراز کرد. واکنش‌ها به این سریال به محسن رضایی، دبیر مجمع تشخیص مصلحت‌نظام هم رسیده و او خواستار پیگیری این موضوع از عزت‌الله ضرغامی، رییس سازمان صداوسیما شده است. در همین حال کمال تبریزی، کارگردان این سریال که از چهره‌های شناخته‌شده سینماست، پیش از این در توضیحاتی در پاسخ به این اعتراض‌ها گفته بود: «قهرمان اصلی سریال که نقش مهم و موثری در نهضت خرداد و همراهی با روحانیت و امام دارد، از همین خانواده بختیاری است و قضاوت درباره شخصیت‌های مثبت و منفی این سریال به صبر و حوصله بیشتری احتیاج دارد.

LEON
Since 1960

صبحانه در لئون

شروع روزی متفاوت با صبحانه ای متفاوت

در لئون

۱۲-۸ صبح

فرشته، سام سنتر

تلفن رزرو: ۴۱ ۳۸ ۶۵ ۲۲

www.leon1960.com